

„Činíme ako Božie deti?“

Božie dieťa sa nebojí ani života, ani smrti, pretože základom jeho duchovného života je vedomie Božieho detstva. Boh je môj Otec, vraví si, je tvorcom všetkého dobra, je Dobro samo. – Ale správame sa – ty a ja – naozaj ako Božie deti? (Vyhňa, 987)

11. marec

Opakujem, že naše postavenie Božích detí nás privedie k tomu, že budeme mať kontemplatívneho ducha

uprostred všetkých svetských aktivít;
prostredníctvom modlitby,
umŕtvovania, náboženskej a
profesionálnej kultúry budeme
splňať naše povolanie: čím viac sme
zo sveta, tým viac by sme mali byť
Božími.(Vyhňa, 740)

Už som ti naznačil, že kto pracuje pre
Boha, musí mať akýsi „komplex
prevahy“. – Pýtaš sa ma, či to nie je
prejav pýchy. Nie! Je to dôsledok
pokory; pokory, ktorá ma núti
povedať: Pane, ty si kto si. Ja som
presný opak. V tebe sú všetky
dokonalosti: moc, sila, láska, sláva,
múdrost', vláda, majestát... Ak sa
vložím do tvojich rúk, tak, ako sa
dieťa vkladá do silných rúk svojho
otca alebo nachádza bezpečie v
matkinom lone, aj ja pocítim oheň
tvojho božstva, lúče tvojej múdrosti a
tvoju silu kolovať v mojich žilách.
(Vyhňa,342)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/dailytext/cinime-ako-bozie-deti/](https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/cinime-ako-bozie-deti/)
(11.03.2026)